

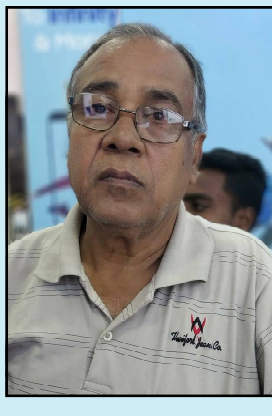
ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ
ଡ.ଭାଗବତ ବେହେରା

ଭାଗ-୨୧
 (ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭାଗ...)

ହାଣି ହାଣି ଲଙ୍କପତି କୁଳ ହୋଇ ପଡୁଥିବାର ଦେଖି ହନୁମାନ କହିଥିଲେ “ଲଙ୍କପତି ଦଶମୁଖର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ତୁ ଗୋଟାଏ ବାନରକୁ ମାରିପାରିଲୁ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମା ବଳରେ ପରା ବଳାୟାନ ତୁ । ତୋପରି ଦଶ ସହସ୍ର ରାବଣ ଏକତ୍ର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୋ ଦେହକୁ ଗୋଟାଏ ବରୋ ମଧ୍ୟ ଉପାଡ଼ି ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ବୈଦେହୀ

‘ବୈଦେହୀ’ ସୀତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଆର୍ଯ୍ୟା ଭାରତୀୟ ନାରୀ ସମାଜରେ ସୀତା ହେଉଛନ୍ତି ମଉଜୁମାଣି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟା ନାରୀ ବିଶ୍ୱରେ ଅନୁପ୍ର ବିରଳ । ସେବା, ତ୍ୟାଗ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଦୟା, କ୍ଷମାର ମୂର୍ତ୍ତିମତ୍ତ ପ୍ରତୀକ ହେଉଛନ୍ତି ସୀତାଦେବୀ । ଜୀବନଯାକ ଦୀପ ଭଳି ଜଳିଜଳି ସେ ନିଜ ପରିବାରକୁ, ସମାଜକୁ ଆଲୋକ ଦାନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ପତିବ୍ରତା, ପତି ପରାୟଣା, ପତି ସୋହାଗିନୀ ନାରୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି ନାହିଁ । ସେହି ମହନୀୟା, ଆଦର୍ଶ ସ୍ତ୍ରୀନାୟା, ମହିତସା ଚରିତ୍ରକୁ ନେଇ ଡ.ଭାଗବତ ବେହେରା ତାଙ୍କର ‘ବୈଦେହୀ’ ଉପନ୍ୟାସଟିକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଡ. ବେହେରାଙ୍କର ‘ବୈଦେହୀ’ ଧୂନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନିର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ହନୁମାନର କଥାଶୁଣି ଖୁବ୍‌ଜୋରରେ ହସି ରାବଣ କହିଥିଲା, ମୋତେ କ’ଣ ମୂର୍ଖ ମଣିଛୁ ବାନର । ତୋର ବନ୍ଧନ ଯେତେବେଳେ ତୁ ଲକ୍ଷ ପ୍ରଦାନ କରି ପଳାୟନ କରିବୁ । ସୈନ୍ୟମାନେ ଏ ବାନରକୁ ଏମିତି ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି, ତା ଲାଜୁଡ଼ରେ ବିଛି ବସ ଗୁଡ଼ାଉ ଦିଅ । ତହିଁରେ କେଳି ଦେଇ ଅଗ୍ନିସଂଯୋଗ କର । ଏଇ ବନ୍ଧନ ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ଏଇଠି ଯୋଡ଼ିମରିବ । ତୁମେମାନେ ତାର ବିକାର ଶୁଣି ତୋଳ ବଜାଇବ । ଆନନ୍ଦ ମନାଇବ । ଦେଖୁବ ଏ ବାନର କେମିତି ନିଜ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନିଜେ ତାଳି ଆଣୁଛି ।

ରାବଣର ଆଦେଶ ପାଇ ସୈନ୍ୟମାନେ ସଂଗେସଂଗେ ହନୁମାନର ଲାଜୁଡ଼ରେ ବସ ଗୁଡ଼ାଉ, ତହିଁରେ ତେଜ ଦେଇ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । ହୁ ହୁ ହୋଇ ହନୁମାନର ଲାଜୁଡ଼ ଜଳିବାକୁ ଲାଗିଲା । ତାଲିମାରି, ତୋଳବଜାଇ ନାଟିବାକୁ ଲାଗିଥିଲେ ରାବଣର ସୈନ୍ୟମାନେ । ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଅକ୍ଷୟାସ୍ୟ କରୁଥାଏ ରାବଣ । ଅଗ୍ନି ଯେତେବେଳେ ଜଳିଜଳି ହନୁମାନର ଶରୀରକୁ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା, ସେତେବେଳେ ହନୁମାନ ଜୟ ଶ୍ରୀରାମ, ଜୟ ଶ୍ରୀରାମ ଧ୍ୱନି ଦେଇ, ନିଜ ଶରୀରକୁ ବଢ଼ାଇବାରେ ଲାଗିଲେ । ସେ ଏମିତି ବଢ଼ିଲେ

କହୁଥାଏ ସୂର୍ଯ୍ୟଲଙ୍କାରେ ଧୂସର ତାଣ୍ଡବ ଲାଳା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ମାଆ ସୀତା । ତୋ ଚକ୍ଷୁର ଅଗ୍ନିରେ ଯୋଡ଼ି ଛାଉଣୀର ହୋଇଯିବ ରାବଣର ସୂର୍ଯ୍ୟଲଙ୍କା । ସେହି ଅଗ୍ନିରେ ଦିନେ ମରିବ ଏ ମହାପାପୀ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଦଶଶତ ।

|| ତେର ||
 ଶୀତଦିନର କାକର ଭିକା ସକାଳ । ପୂର୍ବଦିଗରେ ସିନ୍ଦୂରା ଫାଟିଫାଟି ଆସୁଥାଏ । କାକ, ପିକ, ଖଞ୍ଜରାଟକ କାକଳିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଉଠୁଥାଏ ଅଶୋକକାନନ । ଠୁ ଠୁ କିରି କାକର ବିନ୍ଦୁ ଖସି ପଡୁଥାଏ ଦୃକ୍ଷଲତା ମାନଙ୍କୁ । ପ୍ରଭାତର ଉଷ୍ମ ଶୀତଦେବୀ ପଦନ ଅଂଗକୁ ଅଳସୁ ହରଣ କରି ନେଉଥାଏ । ହରିଣ ଶାବକ ମାନେ ତେଜ ରୁକୁଆଡ଼ି ଅଶୋକଦେବୀ ଚାରିପାଖରେ । ମର୍ଦ୍ଦମାନେ ହାଲ ମାଲୁଆଡ଼ି ଚାରିପାଖରେ । ସକଳମାନେ ହାଲ ହେଲେ । ପୂର୍ଣ୍ଣାଲୋକ ଭୂପତିତ ହେବାପରେ ସେମାନେ ତେଜ ରୁଲିବେ ଏ ତାଳକୁ ସେ ତାଳକୁ । କୁମ୍ଭାଂଶୁଆମାନଙ୍କର ତାଳରେ ନିତ୍ରାତେଜି ଉଠି ଆସୁଥାନ୍ତି ଲଙ୍କପତିଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହନକାରୀ ଦାସୀଗଣ । କେତେକଣ ଆସି ବଉଳଗଛ ମୂଳରେ ଛିଡ଼ାହେଲେଣି, କିଛି ଆଦେଶ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଥାନ୍ତି । ସେଦିନ କାହିଁକି ସକାଳର ବାତାବରଣଟା ଭାରି ପ୍ରୀତିପଦ ଲାଗୁଥାଏ ପ୍ରୀତି । ମୁଁ ନିତ୍ରାତ୍ୟାଗ କରି ମାତା ତ୍ରିକଟା ରଖିଦେଇ ଯାଇଥିବା କଳସକୁ ପାଣିନେଇ ମୁଖ ଧୋଇ କରି ମନେମନେ ସ୍ତବ୍ଧ କରୁଥାଏ ମୋ ପତି ଦେବତାଳୁ । ମନ କନ୍ଦରେ ମୋର ଆଶାର ତରଂଗ । ସାରା ଲଙ୍କାରେ ସେତେବେଳକୁ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ ସାରିଲାଣି ମୋ ସ୍ୱାମୀ ସମୁଦ୍ରରେ ପଥର ବନ୍ଧଟିଏ ନିର୍ମାଣ କରିସାରିଛନ୍ତି । ଖୁବ୍‌ ଅଧିକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଲଙ୍କା ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ।

ପଥରବନ୍ଧ । ପୁଣି ସମୁଦ୍ରଗର୍ଭରେ । ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇ କେମିତି ? କେତେ ତାଳ ଗଭୀର ସମୁଦ୍ର, ତାଳ କଳନା ନାହିଁ । ସେ ସମୁଦ୍ରକୁ ମୋ ସ୍ୱାମୀ ପଥରରେ ବାନ୍ଧିଦେଲେ କେମିତି ?

(କୁମ୍ଭାଂଶୁ)
 ♥ ଦର୍ଶାପୋଖରୀ,
 ରାଣୀପାଟଣା, ବାଲେଶ୍ୱର
 (ମୋ) ୭୩୭୦୫୦୯୧୦୪

ଆମ ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ, ପାଲା ଦାସକାଠିଆ ଦେଖନ୍ତି କି ନାହିଁ ଆମେ ଜାଣୁନା । ତେବେ ସେମାନେ ବେଳେବେଳେ ଯେଉଁ ନାଟ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତାହା ବାଦୀପାଲାଠୁ ବି ବଳିଯାଏ । ଚଳିତ ବିଧାନସଭା ଅଧିବେଶନରେ ଆମେ ସେମିତି ସୁଆଳ ଦେଖିଲୁ । ସିଧାସଳଖ ଯିବା ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଆସିଲେ ନୂଆ ସରକାର । ଆରମ୍ଭ ହେଲା ବଜେଟ୍ ଅଧିବେଶନ । ଚଳିତ ଜୁଲାଇ ୨୨ ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟପାଳ ରଘୁବର ଦାସ ବିଧାନସଭାରେ ଦେଲେ ନିଜର ଅଭିଭାଷଣ । ରଘୁବର ପଦେ ଦିପଦ କହିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ନିଜ ଆସନକୁ ଉଠିଲେ ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତା ତଥା ବିଜେଡି ସୁପ୍ରିମୋ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ । କହିଲେ- ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ପୁଅ ଲଳିତ ଦାସ ଯେଉଁ ଗୁଣାଗିରି କରିଛନ୍ତି, ତାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବାବଦରେ ସରକାର ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତୁ । କଂଗ୍ରେସ ବିଧାୟକ ଦଳ ନେତା ରାମଚନ୍ଦ୍ର କଟ୍ଟଂ ଓ ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଲେ । ତାଲିଲା ହୋ-ହଲ୍ଲା, ନାରାଦାକି । ବାଚସ୍ପତି ସୁରମା ପାଠୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁହରେ ଶୁଖିଲା ରକ୍ଷା କରିବାକୁ କଲେ ଅନୁରୋଧ । ବିରୋଧୀ ବିଜେଡି ଓ କଂଗ୍ରେସ ସଦସ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । କଲେ କଷତ୍ୟାଗ । ବଜେଟ୍ ଅଭିଭାଷଣ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଶୋକ ପ୍ରକାଶ ଆଗତ ହୋଇ ଗୁହକୁ କରାଗଲା ମୁଲତପ ।

ପାଠକଙ୍କୁ ଚିକେ ମନେ ପକାଇଦେବା ପୂର୍ବ ଘଟଣା । ଗତ ଜୁଲାଇ ୭ ତାରିଖ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ପୁଅ ପୁରୀ ରାଜଭବନରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷକାରୀ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ପୁରୀ ସମୁଦ୍ରକୁଳ ଥାନରେ କରିଛନ୍ତି ଅଭିଯୋଗ । ଘଟଣା ପରେ ରାଜ୍ୟପାଳ କରିଛନ୍ତି ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ । ସେ କହିଛନ୍ତି- ରାଜଭବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମଚାରୀ ମୋ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଭଳି । ଏହା ଏକ ପାରିବାରିକ ସମସ୍ୟା କହିଲେ ଭୁଲ୍ ହେବ ନାହିଁ । ତେବେ ଘଟଣାର ଖୁବ୍‌ ଶୀଘ୍ର ସମାଧାନ ଘଟିବ । ମାତ୍ର, ଘଟଣାକୁ ଗଣ୍ଠି ପକାଇ ଧରିଛନ୍ତି ବିରୋଧୀ ଦଳ । ବିଧାନସଭା ବାହାରେ ନବୀନ ସାମ୍ବାଦିକ ଓ ଗଣମାଧ୍ୟମ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି- ସେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବା ସମୟରେ କୋଣସି ମନ୍ତ୍ରୀ, ବିଧାୟକ, ଆଇଏଏସ୍, ଆଇପିଏସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅନାୟତ୍ତ ବରଦାସ୍ତ କରି ନାହାନ୍ତି । ଘଟଣାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ସପ୍ତଦଶ ବିଧାନସଭାରେ ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନରେ କେତେକ ଗୁହକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଟଳ କରାଗଲା । ବିଧାନସଭାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କର ସ୍ତବ୍ଧ ଉଦ୍ଦୋଳନ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ତାହା ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ । ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଚର୍ଚ୍ଚା ବର୍ଷ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଆସନରେ ଥିବା ନବୀନ ଏବେ ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତା ଚୌକିରେ । ଝଟକା ନିଶ୍ଚୟ ଲାଗୁଥିବ ।

ପୁରୀ ରଥଯାତ୍ରା ଭିଆଇପି ମଞ୍ଚରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ରାଜ୍ୟପାଳ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ନବୀନଙ୍କୁ ଆମେ ଏକାଠି ଦେଖୁଛୁ । ଆନନ୍ଦରେ ସେମାନଙ୍କର କିଭଳି କରମର୍ଦ୍ଦନ, କୋଳାକୋଳି !! ମାତ୍ର ବିଧାନସଭା ଗୁହ ଭିତରେ ଚିତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଲଟା ।

କାଷ୍ଠ କଥା ଦିପଦ ଲେଖୁ ଏହି ଷ୍ଟମ୍ ଶେଷ କରିବା । ଜଣେ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷକାରୀ କରାଯିବା ପ୍ରତିବାଦରେ କଣ ଗୁହକାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଳ କରାଯିବ ? ଗୋଟିଏ ଦିନ ଗୁହ ଅଟଳ ରହିଲେ କେତେ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି, ତାହା କଣ ତାଙ୍କୁ ଜଣାନାହିଁ ? ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଚିକେ ମନେ ପକାନ୍ତୁ । ସେ ନିଜେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବା ସମୟରେ ରଘୁବର ଥିଲେ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜ୍ୟପାଳ । ସେ ସମୟରେ କଣ ଏହାଠୁ ବଳି ଘଟିନାହିଁ ? ଚତୁର୍ଦ୍ଧାକାଳ ମନ୍ତ୍ରୀ ଘଣ୍ଟିପୁରା ବିଧାୟକ ବହୁ ନାରାୟଣ ପାତ୍ରଙ୍କ ପୁଅ ବିରୋଧରେ ବିଆଯାଇଥିଲା ହତ୍ୟା ଏତଲା । ସେତେବେଳେ ନବୀନ ରହିଥିଲେ ତୁମ୍ଭ । କ୍ୟାବିନେଟ୍ ମନ୍ତ୍ରୀ ନବ ଦାସ, ମମିତା ମେହେର ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଭଳି ରହିଛି ଅନେକ କୁଳତ ଉଦାହରଣ । ଏବେ ନବୀନଙ୍କ ଚାର୍ଜେଟ୍ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ମାଝାଙ୍କୁ । ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ପୁଅ ବେବଳ ଆଳ । ଘଟଣାର ଚକ୍ର କରି ବିପୋର୍ଟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ମୋହନ । ତଥାପି ନକ୍ସାବଦ୍ଧ ନବୀନ । ପୁରୀ ରଥଯାତ୍ରା ଭିଆଇପି ମଞ୍ଚରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ରାଜ୍ୟପାଳ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ନବୀନଙ୍କୁ ଆମେ ଏକାଠି ଦେଖୁଛୁ । ଆନନ୍ଦରେ ସେମାନଙ୍କର କିଭଳି କରମର୍ଦ୍ଦନ, କୋଳାକୋଳି !! ମାତ୍ର ବିଧାନସଭା ଗୁହ ଭିତରେ ଚିତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଲଟା । ଆମକୁ ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର ଲାଗୁଛି । ହେଉ, ଆଜି ଏତିକି । ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ।

♥ ଓରାଳି, କେନ୍ଦୁଝର
 ମୋ: ୯୯୩୭୭୯୧୨୪୪

କବିତା...
|| ମାଟି ମନସ୍କ ||
 ● ପଲ୍ଲବୀ ଦାସ

ତମେ ଦିନେ ସକାଳ ହେଇ ମୋ ଆଗରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଥିବ କାକୁସୁ ହେବା ଆଗରୁ ଭାଙ୍ଗି କରି ଦେଉଥିବ ମନ ମାରିବା ଆଗରୁ ମୋ ଅଖା ରେ ଖୋସି ଦେଇ ପାଉଥିବ ଉତ୍ସାହ ।

ପଲ୍ଲବୀ ପୁଲର ଲୋଭ ନେଇ ମୋର ଜନ୍ମ, ଜନ୍ମକୁ ହାତ ରୁଲେଇ ଆଦର କରିବାରେ ଯୋଗ ସୁଖ, ସେତିକି ଆଜି କ୍ଷୀଣ ।

ଦିଗ ବିଦିଗ ଯେଣେ ଯାହା ଆଉ, ଝଡ଼ୁ ଆସୁ କି ମହାବାତ୍ୟା ନାରୀ ହୋଇ ନିଜେ ଦିନେ ନଈ ହେବାର ଉତ୍ସାହ, ଉତ୍ସାହ ବି ପାହାଡ଼ ସମ କରି ଦେବାକୁ ହୃଦୟ ତମେ ଜିତିବ ବୋଲି, ତମ ଅଜ୍ଞାତରେ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବରି ସାରିଛି ମୋ ପରାଜୟ ।

କହି ପାରିବ, ମନେ ଅଛି କି କେବେ ତମ ଭାଗର ସାତ ଏକର ଜମିକୁ,

କହିଛି ମୋ ନାଆଁରେ ଲେଖିଦେଇ ଯାଅ କହିଛି କି ଗଲା କାରିକରେ ସୁମାତ୍ରାକୁ ଆଣିଥିବା ସବୁ ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟରେ କେବଳ ମୋର ହୃଦୟର ସବୁ କିଛି କେବଳ ଆଉ କେବଳ ମୋର ...

ମନେ ଅଛି କି ତମ ଲାଗି ଦିନେ ସକ ହେଇ ତେଜ ଆସିଥିଲି ଏଗାର ପୁଟ ଉତ୍ତରୀର ବାପାଙ୍କ ଛାଡ଼ି ଉପରୁ ଏକା ଲମ୍ପେ, ବଡ଼ ଭାଇର ସାତେ ସତର ପୁଟର ଦମର ସରହଦ, ମାଁର ସାତତାଳ ବିଶ୍ୱାସ ।

ଦିନେ ସକଳ ରାଜଭୋଗକୁ ସାତ ତାଳ ପକ୍ଷରେ ଦଳି ଦେଲି, ସୁନ୍ଦର ବଦଳରେ ପାଉଁଟି ଶବ୍ଦେ ନିଜକୁ ଭୁଲିଲି

କିନ୍ତୁ, ପାରେ କି ନ ପାରେ କାଣିବା ଆଗରୁ ସବୁ ହଳି ଯାଇଛି, ଅପରାହ୍ଣର ଛାଇ ପରି ବେଶ୍ ଲମ୍ବି ଯାଇଛି ପ୍ରାଣି ଓ ଅପ୍ରାଣିରେ ଖୁଦାଖୁଦି ହେଉଥିବା ଚାତନା, ଗୋଟେ ପଟେ ପ୍ରେମ ଓ ଆରଘ୍ୟକ ଅପେକ୍ଷାର ଅନେକ ଯାତନା, ଝୁଣି ପଡ଼ିଲେ ଛନ୍ଦିହୋଇ ଫେରିବାର ବାଟ ପାଏନା ।

ଉତ୍ସାହ ଓ ଅନିଚ୍ଛାର ଦୂରରେ ବଦଳେଇ ନିଏ ମୋଡ଼ୁ, ଏବେ ସମୟର ଭର୍ତ୍ତୀରେ ପାକଳ ହୋଇ ସାରିଛି ଅଭିମାନ ମଶାଣିର ନୀରବତା ପରି ନୀରବି ଯାଇ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ସାରିଛି ଅଭିମାନ ମିଶା କୋହ, ଭାରେଇ କୁହା ହୋଇ କଳାଳ ମୁହାଁ ପରି ଲାଗେ ଏବେ ଦେହ ଓ ମନ ।

ତମେ ଏଣେ ଆକାଶ ମୁହାଁ, ମୁଁ କିନ୍ତୁ ମାଟିମନସ୍କ ଚିରଦିନ...।

♥ କୁନାଗଡ଼, କଳାହାଣ୍ଡି

|| ମେଘ ||
 ● ସୁରେନ୍ଦ୍ର ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ନଈ ଆରପାଖେ କିଏ ସେ ବାଟୋଇ ତାକେ ତୁହାଇ ତୁହାଇ କଳାହାଣ୍ଡିଆ ଏ ମେଘ ଘୋଡ଼ିଆସେ ନେବକି ସତେ ଭସେଇ !

ଗୋଡ଼ ଖସିଗଲେ ପଡ଼ିବି ଅଖାଲେ ବସିଅଛି ଅଠାକାଠି ନିପାଣିଆ ମେଘ ନିଅର କୁଟାରେ ଖୋଲା ପଡ଼ିଅଛି ଚାଟି । ନାଆରେ ବସେଇ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ମୋତେ ଆଗରେ ଘୁରେ ଭଉଁରି ଅଖାଲେ ପିତର ମେଘ ଓ ପଦନ କାହିଁ କେଉଁଠି ନାଉରୀ !

ତୁମେ ଗାଠୁଥିଲ ମୁଁ ବି ଗାଠଲି ଜୀବନ ବେସୁରା ଗାତ କେତେଝଟ କେତେ ବରଷାରେ ଭିକି ଚାଲୁଥିଲେ ଧରି ହାତ । ସାହାନାଳ ବାଜେ ତନୁମନ ସାଜେ ବହେ ସୁଲୁସୁଲୁ ବାଆ ଜୀବନ କଂକାଳ ତଜା ହୁରିଯାଏ ମେଘରେ ନଦିଶେ ରାହା ।

ଜଳି ଲିଭିଲାଣି ମୋ ଜୀବନ କୁଇ ଛିଣ୍ଡିଲାଣି ବାଣୀ ତାର ଭୋଦେଇ ପଦନେ ଭାସିଆସେ ମେଘ କରିବାକୁ ନୀରଖାରେ ।

♥ ପୁଟ ନ-୧୫୩୧, ରୋଡ ନ- ୪
 ଜଗନ୍ନାଥ ନଗର, ପୋ- ଜିକିପି କଲୋନୀ
 ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୦

|| ଜେଉ ||
 ● ଡ. ଶ୍ରୀକୃପାଳ

ଜେଉର ବେସୁରା ରାଗିଣୀରେ ମନ ରୁଣିଯାଏ ।

ଜେଉ ମୋତେ ଭସାଇ ନେବାକୁ ଚାହେଁ ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟ କରି ନିଜ ଭିତରୁ, କାଣି ନେବାକୁ ଚାହେଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଅବଶିଷ୍ଟ ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟକୁ ।

ତଥାପି ଜେଉକୁ ସ୍ୱାଗତ କେଉ ମୋର ସମ୍ଭଳ, ସମ୍ପଦ, ତାର ତାତ୍ର ତାତକାରେ ଭୁଲି ପଡ଼େ ମୋ ଦେହରେ ପରମ ତୃପ୍ତି ଓ ଆନନ୍ଦ ।

ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମୀ ଜେଉର ତୁନା ତୁନା ମଞ୍ଚମଳି ଶବ୍ଦମାନେ ପ୍ରୀତି ଫରୁଣର ରାଗିଣୀରେ ଆମୋଦିତ କରେ ତନୁ ମନ, ପରିଚିତ ଯଜ୍ଞଶାଳୁ ସମୁଦ୍ରେ ବିନାଶ କରି ଶହେ ପୁଣ୍ୟଫଳ ଧରି ସଜେଇ ଦିଏ ମୋ ଜୀବନ ।

ଯେଉଁ କଥା ଆକାଶ ଉସାରା ବିଏ ମାଟି ଉତ୍ସୁକାଏ କାନରେଣି ଶୁଣିବାର ତାକଡ଼ ନଥାଉ, ବନ୍ଧବ ଭଲୁଡ଼ିଆର ପଛକେ ମନ ନଈପଠା କିନ୍ତୁ ଆଶୁଷ୍ଟ ହୁଏ ଅଧଂଖ୍ୟ ତେଜ ସହ ଭେଟ ହେବାର ବିଶ୍ୱାସରେ ।

♥ ସଂଭାବନା ପ୍ରକାଶନୀ ମୁଖ୍ୟ ଭୋଗରାଜ, ବାଲେଶ୍ୱର
 (ମୋ) ୮୨୪୯୬୭୭୭୪୪

|| ନିସଂଗତା ||
 ● ସୁବ୍ରତ କୁମାର ସେନାପତି

ମୋ ଆଖପାଖର ନିସଂଗତା ସବୁକୁ ଖୁ ଲଗାଇ ଶୋଷି ନେବାକୁ ଚାହେଁ ଏକାଥରେ ଯେଉଁମାନେ ଆଉ ବାରମ୍ବାର ମନେ ପକାଇଦେ ନାହିଁ ପୁଲ ପାଖେ ଭର୍ତ୍ତୀର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଆଖିରେ ଆଲୁଠି ଖେଣ୍ଡି ଦେଖେଇ ଦେବେ ନାହିଁ ଶୀତ ସକାଳ କାକରରେ ଭିକି ପାରିନଥିବା ଗଛ କେଉଁ ଏକ ପତ୍ରର ଲୁହ ସବୁ କେମିତି ମିଶି ଯାଉଛି ଅମୃତମୟ ହୋଇ।

ଯେତେଯେତେ ଖାଲିପଣ ଅଛି ଏ ପୃଥିବୀରେ, ଦିଅ ଏକାବେଳେ ଦିଅ ମୋତେ

କଫିମଗ୍ଗରେ ହେଉ ଅବା କାଚଗୁଆରେ ମୁଁ ଶୋଷି ନେବାକୁ ଚାହେଁ ଏକାଥରେ ଯେ ଦେଖି ଦେଖି ଶୋଷୁଥାଏ ମୋତେ ଏବେ କୁଟିଦିନରେ ଅବା ରାତିର କେଉଁ ଏକ ବିକଳସିତ ପ୍ରହରେ ।

ମୁଁ ଜାଣେ ସବୁକିଛି ଶୋଷି ସାରିବା ପରେ ବି ତଥାପି ତୁଷାରୀ ରହିବି ମୁଁ କେଜାଣି କେଉଁ ଜନ୍ମରେ ଏ ନିସଂଗତା ଯେତେ ସବୁ ଲେଖେଇ ନେଇଛି ମୋ ଠୁ ତା ମୋ ଭିତରର ସଂଯୋଗୀକରଣର ଅଳ୍ପ ସ୍ୱାକୃତିଟିଏ ଯାହା ପାଇଁ ଅବେଳରେ ଏ ଦେହକୁ

♥ ରେମୁଣା, ବାଲେଶ୍ୱର
 (ମୋ) ୭୯୭୮୧୬୮୧୯୩

|| ବର୍ଷାରାତି ||
 ● ସୁଜିତ କୁମାର ମିଶ୍ର

ବିରହ କୁଞ୍ଜରେ ବୁଲୁତଳେ ଲମ୍ବେ ବିଦ୍ରୋହର ବର୍ଷାରାତି, ଭାବନା ରାଜକ ମୁଖର ଶ୍ରାବଣ ବନ୍ଧାଭୂତ ମିଠାପ୍ରୀତି । ମନ ଗୋପଦାଶ୍ୱ ଝୁରେ କାହାପାଇଁ ମହକ ଆବେଗ ଫୁଲେ, ତୋରା ତାହାଣୀର ତନକତାୟିନୀ ଛଳିଛଳେ ଘୁରିବୁଲେ ।

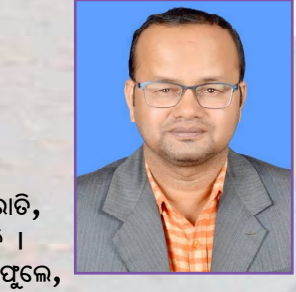
ଶରଧା ବିନ୍ଦୁର ମଧୁ ମୂର୍ଚ୍ଛନାରେ ସାଧବବୋହୂର ଗାତି, ଜୀବନ କ୍ଷେତରେ ସବୁକିମ୍ପା ଛୁଆଁ ଭରେ ଯଉବନ ପ୍ରୀତି ।

♥ ଜନାର୍ଦ୍ଦନଗୁଣ ଶାସନ, କେନ୍ଦୁଝର
 (ମୋ) ୭୬୮୩୮୭୭୭୪୨

ପଲଙ୍କେ ପ୍ରେମର ଆନନ୍ଦ ତରଙ୍ଗ ପଲ୍ଲବିତ ପ୍ରିୟ ପ୍ରାଣ, ଆପଣାପଣର ମୌସୁମୀ ପ୍ରବାହେ ଅତିହାସ ଶିହରଣ ।

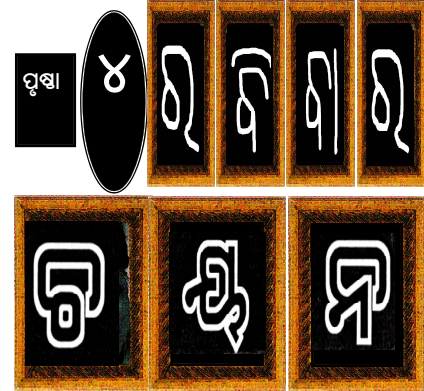
ଫୁଲ ଛାଡ଼ିତଳେ ଗୋପନ ଆଲପ ଦରଦାର ଭିକାଟି, ତୁମ୍ଭାପିକା କାତୁ ପାରିତି ଝରେ ଫରୁଣର ରଜଝୋଟି । ବାତୁଳି ପବନ ଛୁଆଁରେ ପାର୍ବଣ ବୟସର ନଈପଠା, ଚିତ୍ରଲେଖା ଆଖି ଆଖିରେ ମିଶଇ ଛୁଇଁ କେତେ ଘନଘଟା ।

ବର୍ଷାରାତି ତୁମେ ବାଲୁକ ବୁଲୁରେ ତୋଳିଛ ଭାବର ଘର, ଶୂନ୍ୟ ଅଗଣା ମୋ ସରାଗ ରାଗରେ ଶିହରିତ ସାତପୁର ।

ଅନ୍ତର ଭିତରେ ସତ୍ୟକୁ ପାଳିବା ହିଁ ସାହିତ୍ୟର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ : ସେନାପତି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କେଶରୀ

ସେନାପତି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କେଶରୀ ସମକାଳୀନ ଓଡ଼ିଆ କାବ୍ୟ ଜଗତର ଜଣେ କୁଶଳା ଶିଳ୍ପୀ । ଜୀବନକୁ ଗଢ଼ିବା ଓ ଅନ୍ତର ଭିତରେ ସତ୍ୟକୁ ପାଳିବା ହିଁ ସାହିତ୍ୟର ମୂଳଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଆଦର୍ଶ ମାନୁଥିବା କବି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କେଶରୀ ନିଃସାର୍ଥ ପ୍ରେମ ଓ ଉଦାରତା ଉଣା ହେଲେ ସୂଜନଶୀଳ ଯେକୌଣସି ରଚନା ପାଠକ ସମାଜର ଅନ୍ତରକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରି ପାରେନା ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି । ଜହ୍ନପଖଳା ରାତିର ଭିଜା ଭିଜା ନିର୍ଜନତା ଭିତରେ ଗଢ଼ନ୍ତି କବିତାର କୋଣାର୍କ । ତାଙ୍କ ସହ ଏଥରର ଆଳାପ...

ପ୍ରସ୍ତୁତି : ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁ

■ କବିତା କାହିଁକି ? କେମିତି ହୋଇଥିଲା ଆପଣଙ୍କ ସୃଜନର ଆଦ୍ୟସ୍ଵରଣ ?
■ ମିଠାକଥା ମୁଁ କହିପାରେ ନାହିଁ । କହିଲେ ଝୁଟେ । ଅଥଚ କାହାଠାରୁ ଦି' ପଦ ମିଠା କଥା ଶୁଣିଲେ ମୁଁ ଗୋଟିଏପାଖେ ଚଳିଯାଏ । ତାକୁ ପାଖରୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ନାହିଁ । କବିତା କେମିତି ? ଭାରି ମିଠା, ଚରଳ ସୁଆଦିଆ ଶବ୍ଦସବୁ, କର୍ପୂଳ । ପିଲାଦିନୁ ଗୀତ ଓ କବିତା ମୋର ଭାରି ପ୍ରିୟ । ଗୀତର ମୂର୍ଦ୍ଧନା ଓ କବିତାର କହନା ମୋ ମନରେ ମାୟା ଜଗାଇଦିଏ । ମୁଁ ବି ଗୀତ ଗାଏ ଗୀତ ଲେଖେ । ଆକାଶବାଣୀର ଜଣେ ସ୍ଵାକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଗୀତିକାର ହେବା ମୋର ସୌଭାଗ୍ୟ । ତେବେ ଗୀତକୁ କବିତାର ପରିସର କେବଳ ବ୍ୟାପକ । ଜୀବନର ଅନେକ କଥା କବିତାରେ କହିହୁଏ । ତେଣୁ କବିତା ସର୍ଜନା ମୋର ପୂର୍ଣ୍ଣନା ବୋଲି ମୁଁ ଅନୁଭବ କରେ । ପିଲାଦିନୁ ମୁଁ ନିର୍ଜନତାକୁ ଭଲପାଏ । ଏକା ଏକା ପଢ଼େ ନିର୍ଜନରେ । ଏକା ଏକା ବୁଲେ ଚୋଟାରେ । ପୋଖରୀ କୁଳରେ ବସେ । ତାହୁଳ ଓ ବଗମାନଙ୍କର ଗତିବିଧିକୁ ଦେଖେ । ଆମ ଆୟ ଚୋଟାରେ ପଲ୍ଲୀ ତିଆରି କରେ । ଭଟ୍ଟା ବୁଲି କରି ଚାଉଳ ଭାଜି ଖାଏ । ବେଳେ ବେଳେ ବାଲିରେ ମତର ଭାଜେ । ବୋଉ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଖୋଜେ । ଡାକି ଡାକି ବାଡ଼ିକି ଯାଏ । ପଲ୍ଲୀ ଭିତରୁ ମୁଁ ଓ' କରେ । ଖାଇବା ପାଇଁ ମୋତେ ବାଧ୍ୟ କରି ବୋଉ ଘରକୁ ନେଇଆସେ । ସେଇ ଆୟ ଚୋଟା ଓ ପୋଖରୀ କୁଳର ନିର୍ଜନତା ଭିତରୁ ମୁଁ କବିତାକୁ ପାଉଛି । କବିତା ଆପେ ଆପେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହ ହୋଇ

ରହିଛି । ମାତ୍ରିକ ପରେ ରାଉରକେଲାକୁ ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ଚାଲିଗଲା ପରେ ବୋଉକୁ ବହୁତ ଝୁରିଛି । ସେଇ ଏକୃତିଆ ହୋଇଯିବାର ଭୟରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ କବିତା ଲେଖୁଛି ।
■ ଆପଣଙ୍କର ସାରସ୍ଵତ ପ୍ରେରଣା ପାଇବା ବୈଭାବ୍ୟ । ତେବେ ଗୀତକୁ କବିତାରେ ପରିସର କେବଳ ବ୍ୟାପକ । ଜୀବନର ଅନେକ କଥା କବିତାରେ କହିହୁଏ । ତେଣୁ କବିତା ସର୍ଜନା ମୋର ପୂର୍ଣ୍ଣନା ବୋଲି ମୁଁ ଅନୁଭବ କରେ । ପିଲାଦିନୁ ମୁଁ ନିର୍ଜନତାକୁ ଭଲପାଏ । ଏକା ଏକା ପଢ଼େ ନିର୍ଜନରେ । ଏକା ଏକା ବୁଲେ ଚୋଟାରେ । ପୋଖରୀ କୁଳରେ ବସେ । ତାହୁଳ ଓ ବଗମାନଙ୍କର ଗତିବିଧିକୁ ଦେଖେ । ଆମ ଆୟ ଚୋଟାରେ ପଲ୍ଲୀ ତିଆରି କରେ । ଭଟ୍ଟା ବୁଲି କରି ଚାଉଳ ଭାଜି ଖାଏ । ବେଳେ ବେଳେ ବାଲିରେ ମତର ଭାଜେ । ବୋଉ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଖୋଜେ । ଡାକି ଡାକି ବାଡ଼ିକି ଯାଏ । ପଲ୍ଲୀ ଭିତରୁ ମୁଁ ଓ' କରେ । ଖାଇବା ପାଇଁ ମୋତେ ବାଧ୍ୟ କରି ବୋଉ ଘରକୁ ନେଇଆସେ । ସେଇ ଆୟ ଚୋଟା ଓ ପୋଖରୀ କୁଳର ନିର୍ଜନତା ଭିତରୁ ମୁଁ କବିତାକୁ ପାଉଛି । କବିତା ଆପେ ଆପେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହ ହୋଇ
■ କେମିତି ଥିଲା ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଦେଶର ଅନୁଭୂତି ? କେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆଦର୍ଶ ନେଇ ଆପଣଙ୍କର ଏ ଯାତ୍ରା ?
■ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତ ଏକ ରହସ୍ୟମୟ ବିସ୍ଫୁରଣ ଗନ୍ତାଘର । କବିତା ଜଗତଟି ପୁଣି ଆହୁରି ଅଧିକ ରହସ୍ୟ ଓ ବିସ୍ଫୁରଣ ଆହାରିତ । କେମିତି ବିହାରରେ ମୁଁ ଏମ.ଏ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷର ଛାତ୍ର ଥିଲେବେଳେ ଓଡ଼ିଶାର ସୁନାମଧନ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରିକା 'ଝଙ୍କାର'ରେ ମୋର ପ୍ରଥମ କବିତା ପ୍ରକାଶନ, ଆଜି ମଧ୍ୟ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ସ୍ମୃତି । ମୋର 'ସାୟଂକାଳ' କବିତାଟି ଝଙ୍କାର ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହୋଇ ଥିବାର ପୋଷକାର୍ତ୍ତି ତିପି ମୁଁ ଯେଉଁ ଦିନ ଏହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଡକ୍ଟର ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବଙ୍କ ଠାରୁ ପାଇଲି, ସେଦିନ ମୋ ନଥିଲି । ପରମ ଆନନ୍ଦରେ ମୋ ଦେହରେ ବୁଲୁଛି ତେଣୁ ଯେମିତି କର୍ପୂଳ ଗଳା ଓ ଉଡ଼ିବା ଲାଗି ଆକାଶ ଯେମିତି ମୋତେ ଛୋଟ ଲାଗୁଥିଲା । ମୋତେ ଆଦୌ ଜାଣିନଥିବା ଓଡ଼ିଶାର ଲେଖକ ଓ ପାଠକଗଣ ସତେ ଯେମିତି ମୋତେ ହଠାତ୍ କୋଳେଇ ନେଲେ । ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ର ସମାଜ ଓ ଗୁରୁକୁଳ ଭିତରେ ମୁଁ କବି ବୋଲି ଏକ ଗୁଞ୍ଜରଣା ଖେଳିଗଲା । ସେଦିନ ମୁଁ ଶ୍ରେଣୀ ଗୃହରେ ପ୍ରେମ ଓ ଉଦାରତା ଉଣା ହେଲେ ସୃଜନଶୀଳ ଯେ କୌଣସି ରଚନା ପାଠକ ସମାଜର ଅନ୍ତରକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରି ପାରେନା । ତେବେ ମୋ ମତରେ ସୃଜନଶୀଳତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଦାରତାର ଅଭାବ ଏକ ବିରୋଧାଭାସ ଭଳି ମନେହୁଏ, କଣ କହିବେ ?
■ ଗଭୀର ମାନବୀୟ ସମ୍ବେଦନାର ବାରିପାତରେ ହୃଦୟର ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଆର୍ତ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ ତାହା ଧୀରେ ଧୀରେ ସର୍ଜନକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ଷାର କରୁଣା ବିନା ଯେପରି ପୃଷ୍ଠରେ ସବୁଜିମା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏନା, ସେହିପରି ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ପ୍ରେମ ଓ ଉଦାରତା ଉଣା ହେଲେ ସୃଜନଶୀଳ ଯେ କୌଣସି ରଚନା ପାଠକ ସମାଜର ଅନ୍ତରକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରି ପାରେନା । ତେବେ ମୋ ମତରେ ସୃଜନଶୀଳତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଦାରତାର ଅଭାବ ଏକ ବିରୋଧାଭାସ ଭଳି ମନେହୁଏ, କଣ କହିବେ ?
■ ଗଭୀର ମାନବୀୟ ସମ୍ବେଦନାର ବାରିପାତରେ ହୃଦୟର ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଆର୍ତ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ ତାହା ଧୀରେ ଧୀରେ ସର୍ଜନକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ଷାର କରୁଣା ବିନା ଯେପରି ପୃଷ୍ଠରେ ସବୁଜିମା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏନା, ସେହିପରି ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ପ୍ରେମ ଓ ଉଦାରତା ଉଣା ହେଲେ ସୃଜନଶୀଳ ଯେ କୌଣସି ରଚନା ପାଠକ ସମାଜର ଅନ୍ତରକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରି ପାରେନା । ତେବେ ମୋ ମତରେ ସୃଜନଶୀଳତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଦାରତାର ଅଭାବ ଏକ ବିରୋଧାଭାସ ଭଳି ମନେହୁଏ, କଣ କହିବେ ?
■ କୁହାଯାଉଛି ମାତୃଭାଷା ଏବେ ସଂକଟରେ । ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ମାର୍ଗ ସାହିତ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି କରାଯାଇ ପାରିବ କି ?
■ ମଣିଷ ଯେତେ ଭାଷା ଶିଖୁନା କାହିଁକି ମାତୃଭାଷାର ଉଦାରତା ବେଳେ ନିଜ ମାଆ ଓ ମାଟିର ବାସ୍ତା ତାର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଚଢ଼ିତ ଖେଳାଇ ଦିଏ । ଯିଏ ଯେତେ ଶିକ୍ଷିତ ହେଉ ନା କାହିଁକି, ନିଜ ହୃଦୟର ଭାବାବେଗ ମାତୃଭାଷା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାଷାରେ ସଠିକ୍ ପରିପ୍ରକାଶ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । କାରଣ ମାଆର ଆକୃଷ୍ଟ ଡାକ ପରି ମାତୃଭାଷା । କେବଳ ମନର ଭାବନା ନୁହେଁ, ମିଠା ଆବେଗ ମାତୃଭାଷାର ଉଦାରତା ବେଳେ ଶିରା ପ୍ରଶିରାକୁ ଅରାଭଦିଏ । ପୃଥିବୀର କିଛି କିଛି ମାତୃଭାଷାର ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରତିଦିନ ଘଟୁଛି ବୋଲି ଆମର ଆଶଙ୍କିତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । କାରଣ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା କେବଳ ଓଡ଼ିଶାର ସାତୁ ଚାରି କୋଟି ଲୋକଙ୍କର ମାତୃଭାଷା ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ହୃଦୟର ଭାଷା । ଦିନେ ଆମର ମାତୃଭାଷାକୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାଷା ନୁହେଁ କହି ଯେଉଁ ଚକ୍ରାନ୍ତକାରୀ ମାନେ ଏହାର ଗଳା ଟିପିବା ଲାଗି ଉଦ୍ୟମ

■ ଅନ୍ତରେ ତ. ସେନାପତି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କେଶରୀ...

ଜନ୍ମସ୍ଥାନ : କଟକଅଞ୍ଚଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା
ପିତା- ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ସେନାପତି
ମାତା- ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଲୋଚନା ଦେବୀ
ପତ୍ନୀ : କବି ନର୍ମଦା ନାଲୋପୁଳା
କନ୍ୟା : ସୁନିଷ୍ଠିତା, ପୁତ୍ର : ସୁନିପୁଣ୍ଡ
(ମୋ) ୬୩୭୧୫୨୩୫୯୮/୯୪୩୮ ୨୭୫୩୨୩

■ ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ ■

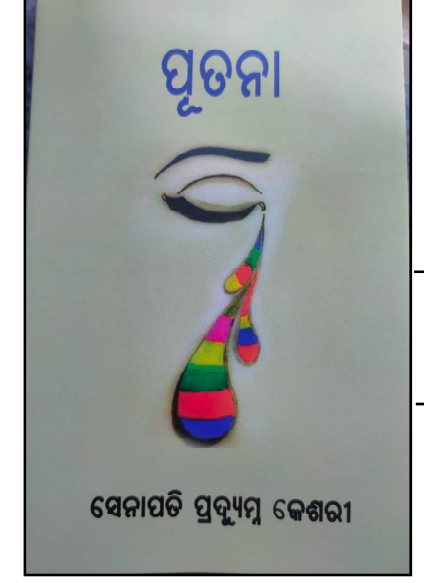
- ୧. ମହୁମୁହାଣ (୧୯୯୨)
  - ୨. ଅଲଗା ଅଯୋଧ୍ୟା (୧୯୯୪)
  - ୩. ଧୂଳିବେଶ (୧୯୯୯)
  - ୪. ପୂଜନା (୨୦୦୬)
  - ୫. ପାପତୃଷ୍ଣା (୨୦୦୯)
  - ୬. ପୁରାଣନଦୀ (୨୦୧୨)
  - ୭. ଭାଜ୍ୟ ଭାଜକ (୨୦୨୪)
  - ୮. ଖେଳକୁଚିର ଖରା (୨୦୧୭)
  - ୯. ଇଂରାଜୀ ଅନୁଦିତ କବିତାଗ୍ରନ୍ଥ
- The Gale is open**
(ପଢ଼ୁଣୀ ଜୟନ୍ତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଇଂରାଜୀରେ ଅନୁଦିତ ନିର୍ବାଚିତ କବିତା)

ପ୍ରାଣପ୍ରିୟା ପଢ଼ି କବି ନର୍ମଦାଙ୍କ ସହ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କେଶରୀ ।

ଗଢ଼ିବା ଓ ଅନ୍ତର ଭିତରେ ସତ୍ୟକୁ ପାଳିବା ହିଁ ସାହିତ୍ୟର ମୂଳଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଆଦର୍ଶ !
■ ସୃଜନଶୀଳତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଦାରତାର ଅଭାବ ଏକ ବିରୋଧାଭାସ ଭଳି ମନେହୁଏ, କଣ କହିବେ ?
■ ଗଭୀର ମାନବୀୟ ସମ୍ବେଦନାର ବାରିପାତରେ ହୃଦୟର ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଆର୍ତ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ ତାହା ଧୀରେ ଧୀରେ ସର୍ଜନକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ଷାର କରୁଣା ବିନା ଯେପରି ପୃଷ୍ଠରେ ସବୁଜିମା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏନା, ସେହିପରି ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ପ୍ରେମ ଓ ଉଦାରତା ଉଣା ହେଲେ ସୃଜନଶୀଳ ଯେ କୌଣସି ରଚନା ପାଠକ ସମାଜର ଅନ୍ତରକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରି ପାରେନା । ତେବେ ମୋ ମତରେ ସୃଜନଶୀଳତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଦାରତାର ଅଭାବ ଏକ ବିରୋଧାଭାସ ଭଳି ମନେହୁଏ, କଣ କହିବେ ?
■ କୁହାଯାଉଛି ମାତୃଭାଷା ଏବେ ସଂକଟରେ । ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ମାର୍ଗ ସାହିତ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି କରାଯାଇ ପାରିବ କି ?
■ ମଣିଷ ଯେତେ ଭାଷା ଶିଖୁନା କାହିଁକି ମାତୃଭାଷାର ଉଦାରତା ବେଳେ ନିଜ ମାଆ ଓ ମାଟିର ବାସ୍ତା ତାର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଚଢ଼ିତ ଖେଳାଇ ଦିଏ । ଯିଏ ଯେତେ ଶିକ୍ଷିତ ହେଉ ନା କାହିଁକି, ନିଜ ହୃଦୟର ଭାବାବେଗ ମାତୃଭାଷା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାଷାରେ ସଠିକ୍ ପରିପ୍ରକାଶ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । କାରଣ ମାଆର ଆକୃଷ୍ଟ ଡାକ ପରି ମାତୃଭାଷା । କେବଳ ମନର ଭାବନା ନୁହେଁ, ମିଠା ଆବେଗ ମାତୃଭାଷାର ଉଦାରତା ବେଳେ ଶିରା ପ୍ରଶିରାକୁ ଅରାଭଦିଏ । ପୃଥିବୀର କିଛି କିଛି ମାତୃଭାଷାର ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରତିଦିନ ଘଟୁଛି ବୋଲି ଆମର ଆଶଙ୍କିତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । କାରଣ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା କେବଳ ଓଡ଼ିଶାର ସାତୁ ଚାରି କୋଟି ଲୋକଙ୍କର ମାତୃଭାଷା ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ହୃଦୟର ଭାଷା । ଦିନେ ଆମର ମାତୃଭାଷାକୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାଷା ନୁହେଁ କହି ଯେଉଁ ଚକ୍ରାନ୍ତକାରୀ ମାନେ ଏହାର ଗଳା ଟିପିବା ଲାଗି ଉଦ୍ୟମ

ଦେଇପାରେ ।
■ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ବିଶେଷ କରି କବିତାର ପାଠକଙ୍କୁ ନେଇ କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ? ଏବର ପାଠକ ସାହିତ୍ୟ ପାଖରୁ ନା ସାହିତ୍ୟ ପାଠକ ପାଖରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛି ? କଣ କଲେ ସାହିତ୍ୟ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ?
■ କବିତା ଏକ ପ୍ରାଚୀନ କଳା । ହୁଏତ ଯୁଗର ଆହ୍ଵାନରେ ଆଜି ତାହା ମୁକ୍ତହସ୍ତ ନେଇ ପାଠକ ପାଖକୁ ଆସୁଛି । କିନ୍ତୁ ସେହି ମୁକ୍ତହସ୍ତ ଭିତରେ କବି ଅନ୍ତରର ପାତ୍ର, କାରୁଣ୍ୟ, ପ୍ରେମ ଓ ମୃଗୟା ସମ୍ପୋହନ ଲୁଚି ରହିଛି । କବିତା ଚାଲୁଗାତ ନୁହେଁ । ଚାଲୁଗାତ ଛଅ ମାସ ପରେ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ମୃତିରୁ ହଜିଯାଏ । ଯେମିତି 'ଏ ଗଉରା କଣ ଖାଉଛି ?.. ମାଉଁସ' ଦିନେ ଓଡ଼ିଶାର ଜନମାନସକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରିଥିଲା । ଆଜି ସେ ଗୀତର ପ୍ରଭାବ କାହିଁ ? ଆମର ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଶା ସଂଗୀତ ଓ ନୃତ୍ୟର ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ହୁଏତ ସୀମିତ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ଆଜି ଆମର ଓଡ଼ିଶାକୁ ବିଶ୍ଵ ଦରବାରରେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଦେଇଛି । କିଛି କବିତା ଦରବାର ନାହିଁ । ସାଧାରଣ ଲୋକ କେବେ କୌଣସି ଯୁଗରେ ସାହିତ୍ୟ ବୁଝୁନଥିଲେ । ମୁଷିମେଘ ବିଦଗ୍ଧ ସାହିତ୍ୟିକ ହିଁ ସାହିତ୍ୟକୁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ

ସଷ ସଂସ୍କରଣରେ କବିଙ୍କର ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ କାବ୍ୟ ପୁସ୍ତକ

ପହଞ୍ଚାଇଛନ୍ତି । ସେଇମାନେ ହିଁ ଆମର କବିତାକୁ କୋଟି କୋଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ହୃଦୟ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବେ ।
■ ଲେଖକ ଜୀବନରେ ପୁରସ୍କାରର ଗୁରୁତ୍ଵ କେତେ ? ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କେଉଁ ବାର୍ତ୍ତାଟି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ବୋଲି ଆପଣ ଚାହଁବେ ?
■ ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଗୋଟେ କଥା କହି ଆସିଛି- ଯେ ପ୍ରକୃତ ଲେଖକ ତା' ପଛରେ ପୁରସ୍କାର ଗୋଡ଼ାଇବ, ସେ କେବେ ପୁରସ୍କାର ପଛରେ ଧାଇଁବ ନାହିଁ । ମୋର ଏହି କଥାର ମର୍ମ ଯେଉଁ ଲେଖକଟି ବୁଝୁଥିବ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜର ସୃଷ୍ଟି ଓ ସର୍ଜନାକୁ ନେଇ ସବୁବେଳେ ଆଶ୍ଵସ୍ତ ରହୁଥିବ । ଆମୁ ବିଶ୍ଵାସ ହେଉଛି ସର୍ଜନାର ମୂଳଦୁଆ । ସେଥିରୁ ବିଦ୍ୟୁତ ହୋଇ ପୁରସ୍କାରର ଗୋଡ଼ାଣିଆ ହେଲେ ଲେଖକଟିଏ ପାଠକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର ବାମନ ପାଲଟିଯାଏ । ତେଣୁ ମୁଁ ଏତିକି କହିବି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖକ ଶସ୍ତା ଗୌରବ ପଛରେ ନ ଧାଇଁ ନିଜର ସୃଷ୍ଟି ସାଧନାରେ ନିମଗ୍ନ ହେଲେ ଆମ ସାହିତ୍ୟର ଶ୍ରୀ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ।

ସୁଖୀ ପରିବାର : ପତ୍ନୀ, ପୁତ୍ର ଓ ପୁତ୍ରବଧୂଙ୍କ ସହ କବି ସେନାପତି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କେଶରୀ ।

କବିଙ୍କ ଆଦରଣୀୟା କନ୍ୟା ସୁନିଷ୍ଠିତା ଓ ଜାମାତା ।

ମୋ ମାଆ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା

ଡ. ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଚରଣ ପାତ୍ର

ଆମର ନଇକୂଳିଆ ଗାଆଁ
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର)
(୩୫)
ଅଧ୍ୟାପନା .. (୧୯୭୦
ଶେଷଭାଗରୁ '୭୧
ଆଦ୍ୟଭାଗ)

ସାନ, କିନ୍ତୁ ଅସରଳି କର୍ମଶିଳ୍ପୀ ଧାରକ ଥିଲେ
ସେ । କଲେଜରୁ ଫେରିବା ପରେ ଓ ଛୁଟିଦିନ
ମାନଙ୍କରେ ବୁଝିବି ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇ ଆମ
ଦଳପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଭେଟି
ଓ ଦଳର ସଭ୍ୟ କଲୁ । ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନ
ସମୟରେ ଏ ଅଞ୍ଚଳ ଥିଲା ଡଃ ହରେକୃଷ୍ଣ
ମହତାବଙ୍କ କର୍ମଭୂମି । ଆମେ ତାଙ୍କ ଦଳର
ଲୋକ ହୋଇଥିବାରୁ ମହତାବଙ୍କ ବ୍ୟୁତ୍ପ
ସତୀର୍ଥମାନେ ଆମକୁ ଆଦର କରୁଥିଲେ ।
ଆମ କାମ କୋରସୋରରେ ଚାଲିଥାଏ ।
ସେହି ସମୟରେ 'ଦାନକୃଷ୍ଣ ସ୍ମୃତି
ସଂସଦ' ଗଠିତ ହୁଏ ଅଧ୍ୟାପକ ମଧୁସୂଦନ
ଦାସ ଓ ବିପ୍ଳବୀ କବି ବନମାଳୀ
ସେନାପତିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ । ମୁଁ ସେଥିପ୍ରତି
ଆକୃଷ୍ଟ ହୁଏ ଓ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।
ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଜଣେ ଜୀବନବାମୀ
ଏକେଶ ଭାବରେ ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟ
କରୁଥାଏ ।
ଗାଆଁରେ ଥିବା ମୋ ସା ଓ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ
ବାପା ମାଆଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ତଥା ଚାଷବାସ
କଥା ବି ବୁଝୁଥାଏ । ସବୁକାମ ଭିତରେ ଏକ
ସୁନ୍ଦର ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରିପାରି ଥିବାରୁ
ଭାବି ନିଜେ ଘର ଖୋଳିବା ସହିତ
ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଏ ଦିଗରେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବାପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲି ।
ମୋର କିଛି ରାଜନୈତିକ ନିଶା ରୁଚି
ନଥାଏ । ଅଧ୍ୟାପନା କାର୍ଯ୍ୟରେ କୌଣସି
ଅବହେଳା ନକରି ଜନକଂଗ୍ରେସ ଦଳର
ସାଂଗଠନିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲି ।
ମୋର ସହଯୋଗୀ ଥିଲେ ଶାନ୍ତିଆ ଗ୍ରାମର
ନନାଗୋପାଳ ନାଗ । ମୋଠୁ ବୟସରେ

ମଞ୍ଚକୁ ଓହରି ଆସିବା ପାଇଁ ଉପ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପଦ୍ମିନୀ ମୋହନ ପ୍ରଧାନ ଓ ମନ୍ତ୍ରୀ
ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର , ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ
ପଟ୍ଟନାୟକ , ବନମାଳୀ ପଟ୍ଟନାୟକ ,
ହିମାଂଶୁ ପାଠୀ ଏବଂ ମନମୋହନ ଚୁଡ଼ୁ
ପ୍ରଭୃତି (ସମସ୍ତେ ଜନକଂଗ୍ରେସ ଦଳର)ଙ୍କ
ଉପରେ ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ସଂପର୍କରେ
ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ଶେଷରେ ପ୍ରାୟ ବର୍ଷ
ଶେଷସୂତା ଜନକଂଗ୍ରେସ ଦଳ ସମର୍ଥନ
ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାରୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର
ନାରାୟଣ ସିଂହଦେଓ ଉଷ୍ମତା ଦେଲେ ।
ମହାମଞ୍ଚଳ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ସମସ୍ତ
ରାଜନୈତିକ ଦଳ ୧୯୭୧ରେ ନିର୍ବାଚନ
ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ । ଜଳେଶ୍ୱରର
ଜନକଂଗ୍ରେସ ଦଳ ମୁଖ୍ୟତଃ ଆମ ପାଞ୍ଚଜଣଙ୍କ
ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥାଏ । ଆମେ ହେଲୁ
ଅଲାଇପୁରର ରାମଶଙ୍କର ଦାସ ମହାପାତ୍ର,
ଲକ୍ଷ୍ମଣନାଥର ଅବଳ ବିହାରୀ ମହାନ୍ତି,
ଜଳେଶ୍ୱରର ବନମାଳୀ ସେନାପତି,
ନନାଗୋପାଳ ନାଗ ଓ ମୁଁ । ସେତିକି ବେଳେ,
କେନ୍ଦ୍ରରେ ଭରତୀ ଗାନ୍ଧୀ ସରକାର ଇସ୍ତଫା
ଦେବାରୁ ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନ ଅନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହୋଇ
ପଡ଼ିଲା । ତେଣୁ, ଓଡ଼ିଶାରେ ଉତ୍ତର ବିଧାନସଭା
ଓ ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନ ହେବାର ସ୍ଥିର ହେଲା ।
କେବଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ନୁହେଁ, ସାରା ଭାରତର
ରାଜନୈତିକ ସମାଜରଣ ବଦଳିଗଲା ।
ସେହି ସମୟରେ, ଡଃ ମହତାବ
ଜନକଂଗ୍ରେସ ଦଳ ତ୍ୟାଗକରି କଂଗ୍ରେସରେ
ଯୋଗଦେଇ ପାରନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣାଗଲା ।
ମହତାବଙ୍କୁ ବାଦଦେଇ ଓଡ଼ିଶାରେ
ବିଶେଷତଃ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାରେ

ଜନକଂଗ୍ରେସର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସଂପର୍କରେ ଚିନ୍ତା
କରିବା ଧୂଷତା ହେବ —ଏଇଆ ଭାବି ଓ
ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପଦକ୍ଷେପ ସଂପର୍କରେ
ଜାଣିବାପାଇଁ ମହତାବଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଏକ
ପତ୍ର ଲେଖିଲି । ତାର ଉତ୍ତରରେ
୨୦.୧.୭୧ରେ ସେ ମୋ ପାଖକୁ
ଲେଖିଲେ , 'ଶ୍ରୀକାନ୍ତ, ତମର ପତ୍ର
ପାଠଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାସକ କଂଗ୍ରେସକୁ
ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ମୁଁ ସମର୍ଥନ
କରୁଛି । ଜନକଂଗ୍ରେସ ଦଳ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ
ଭାବରେ କିଛି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇନାହାନ୍ତି ।'
(ଏ ଚିଠି ମୋ ପାଖରେ ରହିଛି)
ତାଙ୍କର ଏଭଳି ଉତ୍ତର ସ୍ୱେଚ୍ଛାବରେ
ଜଣାଇଦେଲା ଯେ ସେ ଆଉ ଜନକଂଗ୍ରେସ
ଦଳରେ ନଥିଲେ । ଆମ ମଥାରେ
ବକ୍ତାଘାତ ହେଲା ଭଳି ଅନୁଭବ କଲୁ ।
(କ୍ରମଶଃ)
♥ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଅଧ୍ୟାପକ
ଡ. ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଚରଣ ପାତ୍ର,
ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୩୦୧୨
ମୋ: ୭୮୯୪୭୭୯୪୪୧

ଚେତନାର ଦର୍ପଣ - ୩୭

ଲଳିତ ମୋହନ ମିଶ୍ର

ସହଜ ଏହିଭଳି ଏକ ସାଧନ, ଯାହାର ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣେ
ବ୍ୟକ୍ତି ମାନବ ଜୀବନର ମୌଳିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ସୁତରା
ପାଇଥାଏ । ତେଣୁ ସେ ଧାର୍ମିକ ମାର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ ହୁଏ ।
ଜଣେ କୃଷକ ତାର କ୍ଷେତରେ ବାରମ୍ବାର ହଳ କରି ବିନେ କୁଣେ
। ଭଲ ଫସଲ କରେ । ଫସଲ ବଜିବା ଦ୍ୱାରା ସେଥିରେ ଥିବା
ଅନାବନା ଗଛ ଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରି ଫିଙ୍ଗିଦିଏ । ସେଥିରୁ ଭଲ ଫସଲ ପାଉଥାଏ ।
ସେହିଭଳି ଜଣେ ସବୁ ମହାତ୍ମ୍ୟକ ଠାରୁ ସହଜ ଶୁଣିବା ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଚିନ୍ତନ
ମନନ କରିବା... ସେଥିରୁ ଭଲ ମନ୍ତ୍ରଣା ଅବଲୋକନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମର ଚିନ୍ତାଧାରା
ସୁସ୍ଥ ଓ ନିର୍ମଳ ହୋଇଯାଏ । ଜୀବନରେ ସୁଖ ଦୁଃଖ, ଖରା ଛାଇ ଭଳି ଆସିଥାଏ ଓ
ଯାଇଥାଏ । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତି କରି, ଉତ୍ତମ ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବାକୁ
ପ୍ରୟାସ କରନ୍ତି । ଜୀବନର ସାମାନ୍ୟତମ ଅସୁବିଧାରେ ନିଜର ମାର୍ଗ ବଦଳାଇ ଦିଅନ୍ତି ।
ସଂକଳ୍ପ ଓ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସଫଳତା ମିଳିଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମାର୍ଗର
ପଥକ ମନରେ କେବେ ବି ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ସ୍ଥାନିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।
ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେମିତି ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଯେତିକି କଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଜୀବନର
ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେତିକି ଉତ୍ସାହ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗେ,
ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅନେକ କଷ୍ଟ ଆସିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ବି ଭକ୍ତି ମାର୍ଗକୁ ଛାଡ଼ି
ନଥିଲେ । ସେ ବୃଦ୍ଧ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶକ୍ତି
, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ରକ୍ତ କଣିକାରେ ରହିଛି । ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏହି ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼
କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଆଜିକାଲିର ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ ଜୀବନରେ
ବ୍ୟକ୍ତି ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଯେ... ପରିବାରର ଭରଣ ପୋଷଣ ଓ ପରିଚାଳନାରେ ନିଜ ଜୀବନର
ମୌଳିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭୁଲି ଯାଉଛି । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଭୁଲ ଆମେ କରୁଛେ, ତାହା ହେଉଛି
ଆମର ଆତ୍ମା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏକ ଅଂଶ ବିଶେଷ । ମାନବ ଜୀବନର ବାସ୍ତବିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ହେଉଛି ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମଜଳାମଣା । ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତି ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ଏକମାତ୍ର
ଉପାୟ । ଏଥିରେ ସଫଳ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସହାୟକ ।

♥ କୁରାଳ, ନୟାଗଡ଼
(ମୋ) ୯୪୩୭୯୮୫୮୭୭

ପୁରସ୍କାର ଓ ପ୍ରତାରଣା

ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ବେହେରା

ପରିଶ୍ରମ କରି ଅନେକ ସମୟରେ କିଛି
ଲୋକଙ୍କୁ ଫଳ ମିଳେ ନାହିଁ ପୁଣି କିଛି ଲୋକ
ଠିକ ପରିଶ୍ରମ ନକରି କାହାର ଅନୁକମ୍ପାରେ
ଏକ ପଦବୀ ବା ଆସନାଧାରୀ ଧରାରେ
ପୁରସ୍କୃତ ହୁଅନ୍ତି । ପୂର୍ବେ ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାକୁ
କିଛି ଜାତି ବର୍ଣ୍ଣ, ବିଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ
କରାଯାଇଥିଲା । ଲୋକେ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ବୃତ୍ତିରେ
ନିମଗ୍ନ ରହି ଉପାର୍ଜନକ୍ଷମ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟାରେ
ଥିଲେ । ସ୍ୱ ବୃତ୍ତିରେ କି ଅଧିକ ରୋଜଗାର
ହୋଇପାରିବ ଏ ଚିନ୍ତନରେ
ଉଦୟୋଗୀମାନେ ନିଜର ମୌଳିକ ବୃତ୍ତିର
ଶିକ୍ଷାକୁ ସ୍ୱଳ୍ପନା ଶକ୍ତି ବଳରେ ବଢ଼ାଇ ଅଧିକ
ରୋଜଗାର ଓ ସମ୍ମାନ ପାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ଭାରତ ସ୍ୱାଧୀନ ଠାରୁ ଏ ଦେଶରେ ଜାତି
ଆଣ ଓ କୋଳିକ ବୃତ୍ତି ଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅଣଦେଖା କରାଯିବାରୁ ଦେଶରେ ବୃତ୍ତି
ଅପହରଣ ବା ବନ୍ଧୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବେକାର
ଦେବୋଜ୍ଞାକାରୀ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ମାତ୍ର କୃଷି ପଶୁପକ୍ଷୀ ପାଳନରେ ସମୟ ବେଳେ
ଧନ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଥାଏ ପରିଶ୍ରମ ସମୟ ମୂଲ୍ୟ
ମିଳିଥାଏ । ଏହା ହିଁ ପୁରସ୍କାର । ସମୟ ହେଲା
ଲୋକ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ହେଲେ । ପରକୁ ଠିକି
ଗୋଲାମ କରି ନିଜର ନିତ୍ୟ ସମୟ ଓ ଜୀବନ
ଧାରା ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବାରେ ଲାଗୁଛନ୍ତି
ସେମାନେ ଆଉ ଉତ୍ତର ପୁରୁଷକୁ କେବଳ
ଶ୍ରମକାରୀ ଜୀବନ ପରି ଜୀବନ କଟାଇବାକୁ
ବାଧ କରିବେ । ଏବେ ହଳମହଲୁ କୃଷି ଶ୍ରମିକ
ମଜୁରୀ ଯେତିକି ପାଠ ପଢ଼ି କଣ୍ଠକରୁଆଳ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱଲ୍ୟ ବୃତ୍ତିଧାରୀ
ଶିକ୍ଷକମାନେ ପ୍ରାୟ ଦିନକୁ ସେହି ଅର୍ଥ ବି ପାଉ
ନାହାନ୍ତି । କାଳକ୍ରମେ ଲୋକ ପ୍ରତିଯୋଗିତା
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସଫଳ ନହେଲେ ଏପରି କଣ୍ଠକରୁ
ତାଙ୍କିରେ ମୃତ୍ୟୁର ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ପୂର୍ବେ
ଓଡ଼ର ଚାନ୍ଦନ କଲେ ପ୍ରକୃତ ମଜୁରୀର ଦୁର
ଗୁଣ ମଜୁରୀ ପାଉଥିଲେ ଏବେ ସାଧକେକ
ଦରମାରେ ଏ ସବୁ ମଜୁରୀ ବଢ଼ାଇ ଲୋଭ
ଦେଖାଯାଉଛି । ପ୍ରକୃତରେ ଏ ପ୍ରତାରଣା
ତାଙ୍କି ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ତରରୁ ପୁରସ୍କାର
ଚାଷୀଙ୍କ ଶସ୍ୟ ଆମଦାନୀ ବେଳେ ଧାନ ହଳା
ମାଗଣ କରି ଆଣି ନିଜର ବାର୍ଷିକ ଭୋଜନ
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିଲେ । କମାର, ବଢ଼େଇ,
ବାରିକ, କୁମ୍ଭାର ଏମାନେ ଧାନ ଅମଳ ବେଳେ
ଧାନ କ୍ଷେତ୍ରକୁ କିଛି ହଳ ପାଉଥିଲେ ବା ବାର୍ଷିକ
ଥରେ ବର୍ତ୍ତନ ଆକାରରେ ଧାନ ବା ଜମିରୁ
ହେତା ପାଉଥିଲେ । ଯାହା ବଡ଼ ବଡ଼ ଜମି
ମାଲିକମାନେ ତାଙ୍କର ଗୃହର ସେବା ପାଇଁ
ପରିଶ୍ରମ କରି ଚାଷ କରି ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ
ଏବଂ ବର୍ଷେ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଲାଗି ରହିବା ପାଇଁ ଜମି
ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ନଡ଼ିଆ ଗଛରୁ ନଡ଼ିଆ
ଖୋଳିବା ପାଇଁ ଫଳ ତୋଳି ସେ ଫଳକୁ କିଛି
ଫଳ ନଡ଼ିଆ, ଗୁଆ, ତାଳବାହୁଳୀ, ସକ ପାଇଁ
ଦିଆଯାଉଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁ ଚଳା
ପଇସାରେ ମଜୁରୀ ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗୁ ହେଲାଣି ।
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି ବିଚାର ନାହାନ୍ତି । ନାଗବର୍ଣ୍ଣ
ଶୁଗାଳ ପରି ହୋଇ ସ୍ୱ ଶୁଗାଳ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ
ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ
ଅନୁସାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ସମୂହ ଭାବରେ
ସମାଧାନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହିତ ଏକ
ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାଛି ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଭ୍ରାନ୍ତି ଯେ ରହିଛି
ଏକଥା କେହି

